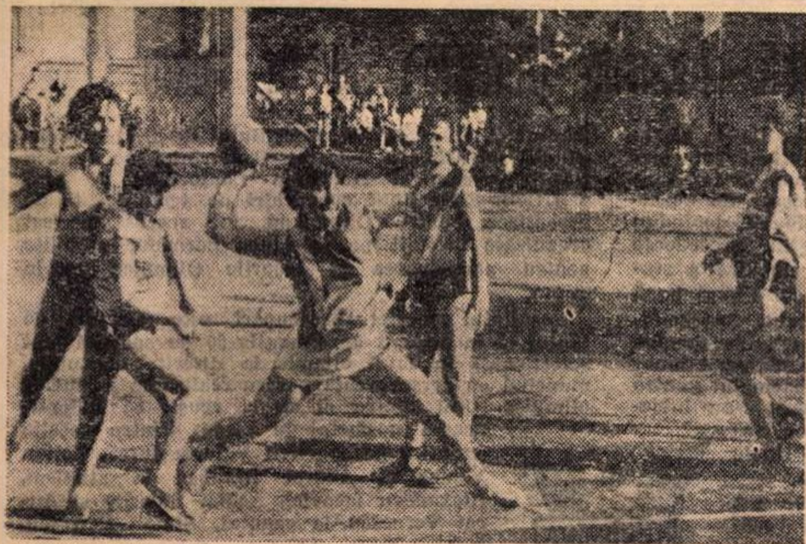
HANDBAL

ECOURI DE LA ORADEA ŞI CLUJ

Antrenorul federal N. Nedef despre turneul final al campionatului feminin

Fază din meciul Rapid — C.S.M. Sibiu desfăşurat la Cluj. Elena Hedeşiu a pătruns printre 4 sibience şi va înscrie un nou gol pentru echipa sa.

Foto: N. Nedef

Duminică a luat sfîrşit şi campionatul republican de handbal în 7 feminin. Datorită eforturilor organelor locale UCFS şi ale comisiilor regionale de handbal întrecerile turneului final desfăşurat la Oradea şi Cluj, au constituit o excelentă propagandă a acestui sport.

Relatări suplimentare asupra acestor întreceri ni le-a oferit antrenorul federal, prof. **Nicolae Nedef**, care de la bun început a subliniat atmosfera prietenească şi de deplină sportivitate care a domnit în tot timpul competiţiei.

— Turneul — ne-a spus tov. Nedef — a fost dominat de două formaţii, Rapid Bucureşti şi Ştiinţa Timişoara, care s-au detaşat de celelalte două participante, Tractorul Braşov şi C.S.M. Sibiu datorită unei pregătiri superioare. În plus, atît echipa feroviară cît şi formaţia studentelor din Timişoara au făcut dovada unei concepţii moderne de joc, pe linia indicaţiilor date de colegiul central de antrenori, reuşind partide de o bună valoare. De altfel, primul meci dintre aceste două echipe a fost cel mai frumos joc de handbal (după cum au declarat localnicii) văzut vreodată la Oradea. Timp de 50 de minute, sportivele ambelor formaţii au luptat cu multă dîrzenie, făcînd apel la întregul lor bagaj de cunoştinţe tehnice. Rapid şi-a asigurat victoria (12—8) datorită jocului excelent în apărare, care a fost determinant în obţinerea succesului. De asemenea, de data aceasta, campioanele au ştiut să folosească la maximum preţioasa armă a contraatacului, impunîndu-se în faţa formaţiei timişorene.

Ţinînd seama de forma bună manifestată de echipa campioană, comportarea timişorencelor pare şi mai meritorie. În ciuda vîrstei lor (media nu depăşeşte 19 ani), jucătoarele Ştiinţei au dat dovadă de multă maturitate, precum şi de frumoase cunoştinţe tehnico-tactice. Omogenitatea formaţiei a crescut considerabil şi în mod cert se va vorbi mult despre această echipă în viitor.

— Cum au evoluat celelalte două formaţii?

Atît Tractorul cît şi C.S.M. Sibiu s-au prezentat la turneu cu unele indisponibilităţi, fapt care, însă, nu scuză comportările lor destul de modeste. În general, am observat că în apărare jucătoarele sînt lipsite de mobilitate, nu urmăresc un atac activ şi permanent al omului cu mingea şi în multe cazuri comit faulturi inutile (lucrurile sînt valabile într-o oarecare măsură şi pentru Rapid şi Ştiinţa). Cît priveşte atacul, atît jucătoarele de la Tractorul, cît şi cele de la C.S.M. au întîmpinat dificultăţi în faţa unei apărări organizate, jocul lor pierzînd din cursivitate, datorită unei circulaţii fără un scop precis. În concluzie, la ambele formaţii mai trebuie lucrat serios.

TEO, PORTARUL...

INSTANTANEE

Sîntem vecini. Casele în care locuim strîng şcoala Ciovica într-o menghină protectoare. Dacă-l întrebi pe Teo de ce i se spune şcolii, Ciovica, nu ştie. Numele e mult mai bătrîn ca Teo.

Teo are 12 ani. Clasa a VI-a. E mic şi roşcovan.

Îl cunosc din leagăn. Din cauza lui am înghiţit acum 12 ani o papară zdravănă. Treceam cu bicicleta pe trotuar şi am agăţat un pic dantela din leagăn. Atît mi-a trebuit. Tatăl lui Teo m-a făcut cu ou şi cu oţet, obligîndu-mă să apăs pe pedale. Am tăcut. Eram vinovat.

De atunci l-am întîlnit rareori. Nu ni se potrivesc orele.

În schimb pe Teo l-am văzut şi îl văd zilnic.

Pe la 5 ani era campionul de şotron al trotuarului din faţa caselor 40—56, fiind totodată un „veritabil" pictor abstracţionist cu creta pe asfalt. La 7 ani a cîştigat campionatul de nasturi al bulevardului Titulescu, de la tutungeria coanei Marioara pînă în colţ la Banu Manta, dar a fost detronat scurt timp după ce l-a pierdut pe Ozon — fisa de plumb care i-a adus victoriile. În sfîrşit, la 8 ani a căzut în patima... fotbalului.

Teo e mic („eu şi cu Lăzărescu sîntem ultimii din clasă la aliniere") şi colegii lui nu-l prea iau în seamă cînd e să aleagă echipele de fotbal. Dar Teo nu se lasă. Pentru că ar da orice ca să apere linia imaginară a porţii dintre ghiozdane.

Cînd lotul din care se aleg echipele e fără soţ, locul lui Teo e asigurat. În schimb, cînd fiecare îşi are perechea, Teo stă trist pe margine, ca „botişor de iepure" din Cuore. Odată s-a întîmplat ca unul din căpitani să nu fie mulţumit de alegere şi jocul întîrzia să înceapă. După lungi dezbateri, celălalt a găsit soluţia: „Bine, mă Călugăre, ţi-l dau şi pe gămălie". Aşa e poreclit Teo: „Hai, gămălie, intră în poartă!"

Teo nu se supără că e jucător de umplutură. E fericit că apără. Plonjează în picioarele adversarilor cu disperarea portarului profesionist care ştie că angajamentul depinde de acest din urmă joc şi face totul ca să intre în graţia vedetelor echipei, Călugăru şi Ionescu, dar pînă la urmă tot nu izbuteşte să evite cel mai ruşinos moment al meciului: la primul 11 m, locul lui Teo e luat, pentru mai multă siguranţă, de Ionescu. Apoi Teo reintră, deoarece atacul are nevoie de Ionescu, dar acum picioarele micului portar sînt de plumb. Şi e destul ca Teo să scape un gol, pentru ca toată vina înfrîngerii să cadă asupra lui. „De ce n-ai ieşit la timp, gămălie? Îi micşorai unghiul...Să ştii că e pentru ultima...".

A doua zi însă totul se reia de la capăt şi Teo potriveşte iarăşi barele din ghiozdane, „ca să nu mai fie discuţii..."

★

Joia trecută, ieşind din casă, am văzut vreo 10 tunici bleu-marin aplecate asupra gardului scund al şcolii. În mijlocul lor am zărit părul roşcat al lui Teo. Micul Teo, pictorul abstracţionist cu creta pe asfalt, desenase pe caiet un dreptunghi şi trăgea diagonalele cu mînă tremurîndă.

L-am întrebat pe Lăzărescu „ce se întîmplă" sub umbrela celor zece, şi vecinul de front al lui Teo mi-a răspuns mîndru:

— Sînt băieţii dintr-a şaptea, care intră în examen, şi Teo le demonstrează egalitatea diagonalelor unui dreptunghi, prin metoda unghiurilor egale.

— E aşa de bun la matematică?

— Printre primii.

Între timp a apărut şi Călugăru, cu mingea. S-a uitat lung la Teo, s-a apropiat, a ascultat demonstraţia „gămăliei", a aşteptat ca cei dintr-a şaptea să intre în clasă şi apoi s-a adresat micului geometru: „Ascultă, Teodorule, vrei să jucăm?"

Teo nu mai era gămălie, nu mai era nici Teo, ci elevul Teodoru Şerban dintr-a şasea, care demonstrase celor dintr-a şaptea egalitatea diagonalelor.

IOAN CHIRILĂ

Concursurile republicane ale „liceelor sportive"

ACOLO UNDE ATLETISMUL TINDE SĂ-ŞI CUCEREASCĂ O TRADIŢIE...

Dintre toate concursurile republicane de atletism rezervate elevilor de la şcolile medii cu program special de educaţie fizică, cel de la Braşov, încheiat recent, a fost cel mai bogat în roade: DOUĂ RECORDURI REPUBLICANE DE JUNIOARE, ALTE 14 RECORDURI REPUBLICANE ALE „LICEELOR SPORTIVE".

Această adevărată avalanşă de recorduri vine să ateste că ACOLO UNDE ATLETISMUL ESTE SPRIJINIT, UNDE TINDE SĂ-ŞI CUCEREASCĂ O TRADIŢIE, REZULTATELE NU ÎNTÎRZIE SĂ IASĂ LA IVEALĂ.

Exemple? Nenumărate. Să începem cu *Iaşul*, oraş în care, pînă nu demult, atletismul era o „necunoscută". Astăzi şi aici această ramură sportivă se afirmă din p'in. *Viorel Suciu* şi *Gh. Catrinescu* sînt atleţi care confirmă valoarea pe care o au. Munca conştiincioasă a prof. *I. Puică* şi *Gh. Teşu* îşi spune, aşadar, cuvîntul. Tot într-o regiune fără veleităţi în atletism, *Galaţi*, o tînără profesoară, *Ştefania Constantin* munceşte sîrguincios pentru a face din această ramură sportivă una din cele mai îndrăgite. Pentru început, şcoala atletică gălăţeană (sediul: şc. med. nr. 4) ne-a dat prilejul să consemnăm numele unei talentate sprintere, *Sanda Giţă*. Şi la Iaşi ca şi la Galaţi, sprijinul larg acordat atletismului constituie o garanţie a viitoarelor succese.

O frumoasă impresie a produs şi tînărul atlet *Fl. Cheran* din *Rm. Vîlcea* (1,78 m la înălţime, cat. juniori II). Este pentru prima dată cînd oraşul de pe Olt — recunoscut pînă acum pentru tradiţia în gimnastică şcolară — se face cunoscut şi pe plan atletic. *Prof. O. Enescu* ne-a dat să înţelegem că într-un viitor apropiat ne va furniza şi alte surprize. Tot pentru prima dată, o reprezentantă a oraşului *Cîmpulung*, *Steliana Nedelcu* îşi înscrie numele printre cîştigătoarele concursului...

Intenţionat am lăsat la urmă centrele în care activitatea atletică stă bine pe picioare. În acest sens trebuie spus că atleţii bucureşteni au făcut din nou dovada pregătiri lor minuţioase şi a talentului, reuşind să termine pe primul loc în 10 probe! Şi, la fel s-a întîmplat în cazul atleţilor din *Timişoara* (8 probe), a celor din *Tg. Mureş* (7), *Braşov* (5). Iată unde poate duce munca entuziastă a elevilor şi priceperea unor profesori ca *Elisabeta Stănescu*, *A. Sebeşi* (Bucureşti), *I. Witman*, *N. Deheleanu* (Timişoara), *M. Buhlea* şi *I. Ciotea* (Tg. Mureş), *M. Ivan*, *A. Coman* şi *A. Kumer* (Braşov), *Al. Dincă*, *E. Stroe* şi *L. Marx* (Cluj).

Aşadar, concursul de la Braşov se înscrie printre cele mai reuşite întreceri atletice şcolare ale sezonului. El vine să anunţe o dispută şi mai pasionantă la apropiatele finale şcolare de la Timişoara din 29—30 iunie.

T STAMA

La concursul republican de la Braşov, talentata atletă a şcolii medii Nr. 35 din Bucureşti, Gabriela Rădulescu a confirmat buna ei pregătire, situîndu-se şi de data aceasta printre fruntaşe. Fotoreporterul nostru T. Roibu a surprins-o în timpul unui antrenament de pregătire.

ÎNTRECEREA HANDBALIŞTILOR...

Timp de trei zile stadionul 23 August din Timişoara a trăit atmosfera marilor competiţii. Numeroşi spectatori au venit să asiste la întrecerile de handbal ale şcolilor medii cu program special de educaţie fizică.

De la început trebuie să relevăm grija şi atenţia de care au dat dovadă organizatorii competiţiei (Ministerul Învăţămîntului, prin Direcţia activităţilor educative şi organele locale) astfel că tinerii sportivi au avut asigurate toate condiţiile pentru a participa la această competiţie. Mai puţine cuvinte laudative se pot spune despre calitatea arbitrajelor, care în cea mai mare parte nu au corespuns.

Întrecerea tinerilor handbalişti a demonstrat încă o dată că acest sport este mult îndrăgit de către elevi, că el îşi atrage noi şi noi simpatizanţi. Este de dorit ca în toate şcolile medii cu program special de educaţie fizică să ia fiinţă secţii de handbal, mai ales că există condiţii materiale. La Timişoara au participat cu echipe de băieţi şi de fete şcolile medii nr. 2 Tg. Mureş, nr. 2 Braşov şi nr. 4 Timişoara. Handbaliştii, deşi tineri — unii dintre ei pînă de curînd purtau cravata de pionier — au dovedit pe lîngă talent multe cunoştinţe în privinţa tehnicii şi a mînuirii mingii, ceea ce ne face să credem că în următorii ani dintre ei se vor ridica jucători de valoare. Ne gîndim la cei mai buni dintre ei, participanţi la cea de a treia ediţie a acestei competiţii, cum sînt Florica Ciosescu, A. Sramko, I. Gerhardt (Timişoara), L. Moisescu, St. Covaci şi Ad. Sudima (Braşov), Eva Tot, L. Medve şi A. Barabaş (Tg. Mureş). După trei zile de întreceri competiţia a fost cîştigată de echipele timişorene, care au obţinut dreptul de a participa la turneele finale ale campionatului republican şcolar. Din partea Ministerului Învăţămîntului echipelor li s-au înmînat frumoase cupe, medalii, diplome şi echipament sportiv. CLASAMENTE: băieţi: *1. Timişoara, 2. Tg. Mureş, 3. Braşov.* Fete: *1. Timişoara, 2. Braşov, 3. Tg. Mureş.*

C. ALEXE

LOVITURA DE PEDEAPSĂ

Poşta... supliment

ILIE FEŢEANU — Piteşti. Ne-aţi făcut o surpriză plăcută. Într-adevăr, profesoara de educaţie fizică **Elena Petrache** din Vedea este talentată. Are voce. Iar faptul că e solistă în ansamblul „Doina" este de invidiat. Nu toate secţiile de învăţămînt raionale îşi pot permite luxul să trimită o profesoară de educaţie fizică într-un turneu artistic tocmai atunci cînd se dispută faza regională a campionatului republican şcolar de atletism!...

P.S. Un nou titlu de romanţă: **„Ori solist, ori performanţă?"**

(scrieţi-ne cum s-a rezolvat)

DAN DEAC — Bistriţa. Vă supăraţi degeaba. Faptul că I.C.H.V.-ul din oraşul dv. pune zarzavat pe terenul de volei al şcolii, trebuie să vă bucure. Intreprinderea respectivă putea foarte frumos să cultive varză şi în altă parte. Dar, după cum vedeţi, nu v-a ocolit! N-a trecut uşor peste activitatea sportivă!... S-a oprit, a studiat posibilitatea însămînţării cepei pe un teren drenat şi a declarat: „O fi bun campionatul, dar mai bun e zarzavatul!..."

(aşteptăm răspuns)

V. SĂNDULESCU — Craiova. **E bine că trăgătorii din oraşul dv. iau... poziţie. Cel puţin aşa, prin scris. Fiindcă după cîte am înţeles, poziţii culcat sau rezemat n-au cum să mai ia. Am auzit totuşi că un sportiv a încercat să tragă dintr-o ladă cu var. E adevărat? Şi ce poligon frumos aveaţi?!... Fără roabe, fără lopeţi, fără atîtea şi atîtea materiale de construcţii. Dar, poate, acum cînd a venit vara, lucrurile se vor rezolva. Insistaţi şi dv. pe lîngă clubul sportiv orăşenesc din localitate care... aprobă depozitarea acestor materiale de construcţii. Nu de altceva, dar dacă tot sînt puşi pe aprobări, poate vă aprobă şi dv. să vă desfăşuraţi activitatea sportivă...**

(succes)

MIRCEA MUNTEANU — Timişoara. Greşiţi. Cuvîntul „tombolă" nu vine de la „Ştiinţa Timişoara", ci din italienescul **„tombola"** care înseamnă un fel de loterie de societate. (De la clubul „Ştiinţa Timişoara" vine doar organizarea ei). Ea nu este obligatorie cum susţineţi, ci benevolă. Adică, nu vi se poate lua un leu în plus la fiecare bilet de fotbal (+ un leu programul), dacă nu vreţi să-l daţi.

Că dacă nu-l daţi, nu intraţi, asta-i altă poveste!...

(mai insistaţi)

ION PREDESCU — Rm. Vîlcea. Aţi văzut, pînă la urmă tot a dat voie atleţilor să intre pe stadion!... Probabil că profesorii de educaţie fizică care însoţeau grupul sportivilor nu au „explicat" bine inimoşilor organizatori, că în pauza meciului de fotbal sînt programate întreceri atletice. Altfel, desigur, nu i-ar fi pus pe atleţi să

plătească bilet de intrare...

Aveţi însă şi dv. o lipsă. Vă enervaţi uşor. Cînd aţi văzut că în timpul desfăşurării întrecerilor atletice, crainicul stadionului nu dă rezultatele şi numele cîştigătorilor, ci anunţă... echipele campioane la fotbal între anii 1921—1938, nu trebuia să vă revoltaţi... Aveaţi doar experienţa concursurilor atletice din Rm. Vîlcea!...

(mai trimiteţi)

V. TOFAN